

Propis ubijanja stranaca nevjernika u muslimanskim zemljama

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

www.islamqa.info

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ حكم قتل الأجنبي في بلاد

المسلمين ﴾

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام – سؤال وجواب

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Propis ubijanja stranaca nevjernika u muslimanskim zemljama

Pitanje:

Uvaženi šejh, kakav je vaš stav po pitanju akcija koje se dešavaju u muslimanskim državama, a kojima je cilj ubijanje nevjernika, imajući u vidu da se tom prilikom ubije i određeni broj muslimana i sruši određeni broj zgrada. Da li se ovakav postupak računa džihadom, kao što tvrde izvršioци ovih djela?

Odgovor:¹

Hvala Allahu.

Prvo: Akcije i postupci o kojima se pita nisu vrsta džihada, nego se ubrajaju u činjenje nereda.

Takve akcije su dokaz velikog neznanja i iskrivljenosti onoga ko ih čini.

Stranci (nemuslimani) koji su došli u muslimanske zemlje su zaštićeni i garantovana im je sigurnost, pa prema tome nasilje im nije dozvoljeno činiti.

Nije ih dozvoljeno udarati, pljačkati, a pogotovo ih nije dozvoljeno ubijati.

Onaj ko ih napada izložen je velikoj opasnosti, jer Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu veli: „**Ko ubije onoga kome su muslimani garantovali sigurnost,**

---

¹ Vidjeti: [Propisi vezani za odnos prema nemuslimanima](#).

neće osjetiti miris Dženneta, i pored toga što se njegov miris osjeti na udaljenosti od četrdeset godina hoda.²

Ovaj se propis odnosi i na nevjernika koji odluči da živi među muslimanima, uz plaćanje poreza (štićenik islamske države)³ i na svakog kome je garantovana sigurnost od strane muslimana.

Ibn Hadžer u svome djelu *Fethu-l-Bari'* veli: „Mu'ahid je svako onaj koji ima neki ugovor sa muslimanima, bez obzira da li plaćao porez (džizju), ili sklopio primirje sa vladarom ili mu neko od muslimana garantovao sigurnost.“

U riječima Ibn Hadžera: „...ili mu neko od muslimana garantovao sigurnost...“ je naznaka onoga što je poznato među islamskim pravnicima, a to je da nije vladar jedini taj koji može garantovati sigurnost, nego to smije učiniti i neko od (običnih) muslimana.

Svi ovi stranci (nemuslimani) o kojima govorimo, su ušli u muslimanske zemlje uz garantovanu sigurnost od strane države, ili od strane nekog muslimana i na takvog nije dozvoljeno napadati, pa makar on u osnovi bio i od onih koji su u ratu sa muslimanima.

Ummu Hani', kćerka Ebu Taliba je kazala: „**Otišla sam do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u godini oslobođenja Mekke, pa sam zatekla kako ga Fatima, radijallahu 'anha zastire dok se on kupa. Nazvala sam selam, a on je upitao o kome se radi, pa sam kazala: 'Ja sam, Ummu Hani, kćerka Ebu Taliba.' On je**

---

² Bilježi Buharija, br. 3166.

³ Džizja je porez na višak imetka jevreja, kršćana i medžusija.

kazao: 'Dobro došla o Ummu Hani'! Kada je završio sa kupanjem, klanjao je osam rekata umotan u jedan komad odjeće. Rekla sam: 'O Poslaniče, sin moje majke, Alija tvrdi da će ubiti Fulana (jednog od sinova) Hubejre, čovjeka kojem sam zajamčila sigurnost.' On je rekao: 'Mi uzimamo pod zaštitu onoga koga si ti uzela pod zaštitu i jamčimo sigurnost onome kome si je ti zajamčila.' Ummu Hani veli: 'To što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao bio je duha namaz.'⁴

Ibn Kudame veli: „Dozvoljeno je i muškarcu i ženi, a i robu da nekome zajamče sigurnost.

Dakle, kada se napravi dogovor i zagarantuje sigurnost onima koji su sa nama u ratu, u tom trenutku zabranjuje se njihovo ubijanje, uzimanje imetka i nasilje prema njima.

Sigurnost može da zagarantuje bilo koji musliman koji je punoljetan, razuman i koji ima pravo izbora, tj. nije pod prisilom, bez obzira da li bio muškarac ili žena, slobodan ili rob. Ovog stava su Sevri, Evza'i, Šafija, Ishak, Ibnul-Kasim, i većina islamskih učenjaka.⁵

Drugo: Ukoliko osoba kojoj je garantovana sigurnost prekrši ugovor, nikome od (običnih) muslimana nije dozvoljeno da je ubije, jer takvo djelo samo može načiniti još veću štetu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije ubio Abdullaha b. Ubejja b. Selula, poglavara

---

⁴ Bilježi Buharija, br. 3171., i Muslim br. 336.

⁵ El-Mugni, 9/195.

licemjera, iz straha da se ne bi pričalo kako Muhammed ubija svoje sljedbenike.

Tako isto, nije dozvoljeno nikome od (običnih) muslimana da ubija osobu koja je napustila vjeru, upravo iz razloga kojeg smo spomenuli.

Koliko su samo ovakvi postupci nanijeli zla i nedaća muslimanima i koliko je samo islamsko misionarstvo (da'va) nailazilo na probleme zbog ovakvog postupanja i koliko su samo puta, neprijatelji islama, ovakve postupke iskoristili u svome pokušaju da uprljaju slika islama.

Treće: Onaj ko bude uzrokom da se takvim postupcima oduzme život i muslimanima, čini veliki grijeh i zločin, jer kako Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu kojeg prenosi Abdullah b. Amr, veli: **„Nestanak ovog svijeta je kod Allaha blaži nego ubistvo jednog muslimana.“**⁶

A smatrati i nazivate takve akcije šehidskim je ništavno i neprihvatljivo, i znak neznanja je ovako nešto govoriti.

Mi zabranjujemo ubijanje nevjernika čije je ubistvo (zbog rata protiv nas) u osnovi dozvoljeno, zbog štete koje to djelo može prouzrokovati, pa kako onda da takav postupak dozvolimo ako on vodi ka ubijanju onih koje nam nije dozvoljeno ubiti.

Na osnovu svega kazanog, zaključuje se da je postupak onih koji to čine velika nepravda, a da je njen

---

⁶ Bilježe Tirmizi, br. 1395., Nesai, br. 3987., Ibn Madže, br. 2619.

uzrok neznanje, žurba, te nekonsultiranje sa učenim ljudima koje smo obavezni pitati, a svi učenjaci do čijeg se stava drži, koji su pouzdani su zabranili takav postupak, ili zbog toga što je on u svojoj osnovi zabranjen, ili što vodi ka većoj šteti ako se on uradi.

Zato je obaveza svima da se boje Allaha i da se paze nanošenja štete muslimana i prolijevanja njihove krvi, kao i toga da islamu i muslimanima nanose štetu. Allah nas usmjerio ka djelima koje On voli i sa kojima je zadovoljan.

Islam, pitanja i odgovori.